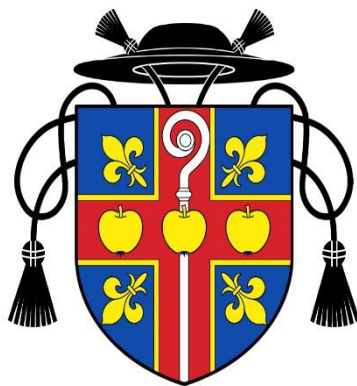

Farní list 105

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Za koho mě pokládáte?“
(Mt 16, 15)*

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Únor 2019:

- **Všeobecný úmysl:** *Za velkodušné přijetí obětí nezákonného obchodování s lidmi, nucené prostituce a násilí.*
- **Národní úmysl:** *Ať je naše víra pro hledající pravdivým svědectvím živého vztahu s Bohem.*
- **Farní úmysl:** *Za dar rozlišování duchů a odvahu hlásat evangelium slovy i skutky.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

tento měsíc jsem zvolil jako farní úmysl modlitby prosbu o dar rozlišování duchů a odvahu hlásat evangelium. Začátkem měsíce března vstoupíme do kající doby postní a možná právě proto stojí za to už měsíc předem prosit Ducha svatého, aby nám pomohl rozlišovat, co je skutečně dobré. Ale jde také o to poznat, co z toho velkého množství různých dober, která nás někdy napadají, je skutečně nosné a na co se máme soustředit.

Někdy totiž platí, že dobré je nepřítelem lepšího a lepší je nepřítelem nejlepšího. Nikdo z nás totiž nemá nekonečné množství času, a tak vůbec není snadné a samozřejmé dokázat nalézt a rozlišit to nejlepší a nejdůležitější a také to konat.

Inspirace k rozlišování ale nemusí přijít přímo od Ducha svatého, ale třeba i „oklikou“ přes lidi. Třeba i přes děti. Nedávno se některé děti na hodině náboženství pozastavily nad tím, že někteří jejich spolužáci nebyli od prvního svatého přijímání viděni v kostele. Myslím, že si tato záležitost žádá rozsáhlejší komentář.

- **Výuka náboženství jako jedna ze součástí náboženské formace dětí**

Výuka náboženství na základní škole je určena pro všechny přihlášené, a to i nepokřtěné. Na hodině náboženství se ale především předávají *informace*, které mohou dětem pomoci lépe pochopit obsah křesťanské víry.

Náboženskou výchovu dětí, kterou *rodiče a kmotři slibují při křtu* malých dětí, v žádném případě *nelze zužovat* na to, že rodiče od první do třetí třídy přihlásí dítě do náboženství a ve třetí třídě ho pak dotlačí za případné spolupráce duchovního správce k podstoupení obřadu prvního svatého přijímání.

Verba docent, exempla trahunt. Neboli „*slova učí, příklady táhnou*“. Nejdůležitější součástí náboženské výchovy dětí je *dobrý příklad rodičů*, v ideálním případě obou rodičů. Rodiče by měli být pro děti příkladem modlitby a živého vztahu k Bohu, měli by děti uvádět do tajemství víry a liturgie. Pokud ovšem rodiče jsou sice pokřtění, ale nejsou věřící ani praktikující, pak má výuka náboženství ve škole jen malou účinnost, pokud vůbec nějakou.

- **Přijímání svátostí**

V případě svátostí je třeba si uvědomit, že nejde v první řadě o to absolvovat obřad, ale *přijmout Boží milost*. Svátosti jsou, jak říkával jeden profesor dogmatiky, „dostaveníčko, na které se Bůh s určitostí dostává“. Problém bývá někdy na straně přijímajícího člověka: tělem sice přítomen je, ale duchem nikoliv.

Názorným příkladem je právě svaté přijímání. Latinsky se nazývá *communio*, to znamená společenství. Společenství s kým? S Ježíšem Kristem, s Božím synem, který přijal lidské tělo a duši a zemřel pro nás

na kříži. Každá mše svatá je zpřítomněním Jeho kalvárské oběti. Zároveň také platí, že „všichni jsme jedno tělo, spojil nás Ježíš.“ Přijímáním Kristova eucharistického těla se buduje církev jako Kristovo mystické tělo. Ve svatém přijímání se tedy spojujeme *nejenom s Ježíšem, ale i s ostatními věřícími.*

- **Spojení křtem**

Už křtem jsme ale spojeni s Kristem a církví: jsme ponořeni do Kristovy smrti a zmrtvýchvstání, dostáváme Ducha svatého, „z milosrdenství Otcova jsme údy těla Kristova a putujeme s ním, za Božím královstvím“, jak se hezky zpívá v jedné písni. Pokud pokřténé dítě je v duchu slov této písně rodiči opravdu vedeno, pak postupně získává vztah ke Kristu i k církvi, modlí se, prohlubuje se a zraje jeho víra.

Pak je logické, že se v určité době prohloubí jeho vztah ke Kristu natolik, že začne toužit po tom mít společenství s Kristem i prostřednictvím svatého přijímání. V takovém případě je zcela na místě, aby se začalo připravovat na svaté přijímání, i kdyby třeba ještě ani nechodilo do školy. Známe dokonce příklady dětí, které díky vzorné náboženské výchově v rodině (a také díky svojí relativní rozumové zralosti) přijaly poprvé Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti ještě před dosažením věku 6 let.

- **Kdo nežije ze křtu**

Pokud se ale dítě nemodlí a nemá ani jinak vztah k Ježíši Kristu a nemá ani žádný vztah k církvi, pak ani nemůže s užitkem přijmout Nejsvětější svátost. Kdybychom si představili víru jako dům, pak bychom snad mohli určitý základní stupeň duchovního života, spočívající v modlitbě včetně aktivní účasti na liturgii církve a nějakém vztahu k Písmu svatému a nějakém základním zpytování svědomí, přirovnat ke zdem v přízemí domu. Aktivní účastí na liturgii se rozumí u dětí aktivní účast na mši svaté – a tato aktivita nespočívá především v přinášení darů nebo nějaké jiné viditelné činnosti, nýbrž v *usebrané modlitbě* (nakolik je to u dětí možné).

Součástí zdi tohoto domu víry je ale také víra, jejíž součástí je také víra v přítomnost Ježíše v Nejsvětější svátosti oltářní. První svaté přijímání dětí je pak stropem nad tímto přízemím. Aby mělo smysl pokládat v „domu víry“ dítěte „strop“ přijímání Ježíše ve svátosti oltářní, musejí být pod ním vybudovány zdi víry a modlitby. Udělal jsem opakovaně tu chybu, že jsem si myslel, že během několika setkání na faře s dětmi a jejich rodiči se podaří ty zdi víry a duchovního života dobudovat i u těch dětí, kde kvůli nedostatkům náboženské výchovy v rodině ještě mnoho scházelo. Nestalo se tak. A tak se touto cestou všem zúčastněným omlouvám.

• Závěr

Protože jsem měl obavu, abych nebyl příliš přísný, zeptal jsem se raději P. Jana Ladislava Nováka z Polné, jak přistupuje k přípravě dětí na první svaté přijímání on. Řekl mi, že ve farnosti Ždírec, kterou má de facto na starost, trvá na tom, aby se děti, které mají přistoupit k prvnímu svatému přijímání, po celý předchozí školní rok – i s rodiči – účastnily nedělních mší svatých. Pokud se nějaké dítě s rodiči nedělních mší neúčastní, P. Novák ho nepřipustí ke svatému přijímání. Podobný přístup jsem během své kaplanské praxe zažil rovněž u kutnohorských katechetek. Má to svoji logiku, poněvadž pokud se nedělních mší děti ani jejich rodiče neúčastní, pak to *zpravidla* signalizuje *zásadní nedostatky* ve víře a duchovním životě, a tudíž také *zásadní nepřipravenost* dětí přistoupit k prvnímu svatému přijímání.

Ve svatém přijímání nepřijímáme jenom „chlebiček“, ale především samotného Pána Ježíše, skrze něhož je stvořen celý Vesmír a který ze své nekonečné lásky za jednoho každého z nás trpěl a zemřel na kříži. A třetího dne vstal z mrtvých a smrt už nad ním nemá žádnou moc. Rodinám, které se neúčastní nedělních (ani jiných) mší svatých tato stěžejní skutečnost patrně buď zcela uniká, nebo ji přinejmenším silně podceňují.

Vzhledem k výše uvedenému jsem se tedy rozhodnul být důslednější v posuzování připravenosti dětí. Ještě jsem nemluvil se všemi rodiči, ale je pravděpodobné, že některé z aspirujících dětí

letos ke svatému přijímání nepřipustím právě kvůli jeho nepřipravenosti z rodiny. S radostí ale takové dítě budu připravovat na první svaté přijímání později, jakmile ve svém duchovním životě dosáhne potřebného pokroku.

S předstihem proto raději upozorňuji, že *nutnou podmínkou* pro to, abych připustil dítě k prvnímu svatému přijímání v roce 2020, bude to, aby už od Velikonoc 2019 navštěvovalo spolu s alespoň s jedním ze svých rodičů nedělní mši svatou. V ideálním případě s oběma rodiči. Výjimky jsou z *vážných* důvodů možné. Tato nutná podmínka se nevztahuje na ty rodiče, kteří pokřtěni nejsou. I když samozřejmě i ty v kostele (i jinde) rád uvidím.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 1. 2. (pátek) – pastorence nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření
- ⇒ 2. 2. (sobota) – svátek uvedení Páně do chrámu – při mši sv. žehnání svíci
- ⇒ 2. 2. (sobota) – beseda o misiích v sále sokolovny od 15 hod.
- ⇒ 3. 2. (neděle) – po mši sv. svatoblažejské požehnání
- ⇒ 4. 2. (pondělí) – setkání dětí na faře od 17 hodin
- ⇒ 7. 2. (čtvrtek) – pastorence nemocných (Buková); od 17 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 8. 2. (pátek) – pastorence nemocných (Poděšín + Sirákov)
- ⇒ 9. 2. (sobota) – od 15 hod. misijní klubko
- ⇒ 18. 2 (pondělí) – setkání dětí na faře od 17 hodin
- ⇒ 22. 2. (pátek) – Svátek stolce svatého apoštola Petra, od 19 hod. schůze pastorační a ekonomické rady farnosti

Výhled:

- ⇒ 6. 3. (středa) – Popeleční středa, začátek doby postní

❖ **Úklid fary:** 9. 2. Pojmonová Marie

Změny vyhrazeny

Schovávaná

Neprší, je sobotní říjnový večer a děti z okolí si hrají na schovávanou.

Měli jste ve svém okolí nějakého kluka, který se vždycky tak báječně schoval, že ho nikdo nemohl najít? My ano. Po nějaké době jsme ho nechali být a šli jsme si po svých. Dřív nebo později se vynořil a hrozně se vztekal, že jsme ho přestali hledat. A my se zase vztekali proto, že tu hru nehrál tak, jak měl. Jde o to se schovat a taky jde o to nechat se najít, říkali jsme mu. A on tvrdil, že při schovávané je třeba hledat, a ne se na to vykašlat, a tak jsme všichni ječeli, kdo že vymyslel pravidla a komu že na něm vlastně záleží a že už si s ním hrát nebudeme. Kdyby se nechal najít, zůstal by ve hře.

Víc než na schovávanou, se mi líbí hra na sardinky. Při sardinkách se jeden člověk jde schovat a ostatní ho hledají. Kdo ho najde, vlezte si k němu a dál se schovávají spolu. Za chvíli se všichni schovávají namačkaní na malinkém prostoru jako štěňata. A za chvíli se někdo začne chechtat, a všichni se najdou.

Středověcí teologové popisovali Boha výrazem, který by se ke hře na schovávanou hodil, nazývali ho *Deus absconditus* („Bůh je skrytý“). Ale já bych řekl, že Bůh spíš hraje na sardinky. A nechá se najít tak, jako nakonec najdou každého při sardinkách – podle smíchu těch, kteří se na konci hry na sebe mačkají.

„Spálená jíška,“ křičí děti na ulici, a má to znamenat: „Pojďte všichni ven. Bude se hrát znova.“ Já říkám to samé. Všem, kteří se schovali příliš dobře:

Nechte se najít! Pojďte všichni ven.

(Robert Fulghum: Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce)

Staří lidé nás uvádějí do rozpaků, ba přímo nás děsí

Jednou z negativních stránek naší společnosti je to, že dává starým lidem pocítit vlastní nepotřebnost, protože nejsou ani přitažliví, ani výkonní, což jsou vlastnosti, jimž se naše společnost klaní. Staří lidé nás uvádějí do rozpaků, ba přímo nás děsí zčásti proto, jak nám připomínají, že i my jednoho dne zestárneme a ztratíme kvality, kvůli kterým nás druzí obdivují.

Civilizace, v níž není místo pro staré, protože jsou s nimi problémy, v sobě nosí virus smrti, poněvadž se zbavuje svých kořenů. Církev se nemůže a nechce přizpůsobovat mentalitě nevšímavosti, a tím méně lhostejnosti a pohrdání vůči stáří. Musíme probouzet smysl vděčnosti, vážnosti, přívětivosti, aby se staří lidé mohli cítit součástí své komunity. Staří lidé zde byli před námi na stejné cestě, ve stejném domě a v našem každodenním boji o důstojný život. Velmi bych si proto přál, aby církev překypovala radostí ze vzájemného objetí mladých a starých lidí!

(Papež František, Amoris Laetitia)

*„Bože, nezavrhuj mě v čas stáří,
neopouštěj mě, až ochabnou síly“ (Žl 71,9).*

„Hluchota a němota“ se občas týká každého z nás

Ježíš vzal hluchoněmého stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně...“ (srov. Mk 7,33-35)

Komunikovat s druhými lidmi se dá různými způsoby. Nezastupitelný je při tom jak sluch, tak i hlas. Nestací, když druhého člověka pouze vidíme. Můžeme si o něm na základě prvotního dojmu udělat nějaký

úsudek, ten ale nemusí být pravdivý. Teprve když ho slyšíme, když se s ním dáme do hovoru, můžeme druhého lépe poznat. Slovy projevujeme svůj vztah k druhému člověku.

Druhé můžeme povzbuzovat nejen slovy, ale také nasloucháním. Naslouchání je často důležitější než slova. Mnohdy druhý člověk nepotřebuje nic víc, než **abychom s ním jen byli a naslouchali mu**. Takové pobývání s ním a naslouchání je pro něho mnohdy cennější než třeba nějaká materiální pomoc nebo rady, byť dobře míněné.

Hluchota a němota tak nejsou jen nemoci fyzické. Možná jsme němi tak, že druhému neřekneme nic moc pozitivního, ani co pro nás znamená, ani že ho máme rádi, a že s námi může počítat. Nebo jsme pohrouženi do svého světa, že ani neslyšíme, že **druhý je v nouzi a volá o pomoc**.

*Naštěstí můžeme prosit Ježíše o uzdravení, aby nám otvíral naše uši a rozvazoval jazyk. Pro Boha i pro druhé lidi. Abychom druhým s láskou uměli sdělovat pravdu, co je v nich dobrého a jedinečného. A hlavně jim připomínat, že **Bůh je dobrý**.*

*Vybrala: Jana Vosmeková
zdroj: www.vira.cz*

Důvěra

Jeden pasáček hnal stádo velbloudů k napajedlu. Všechna zvířata byla nemocná, některá kulhala a jejich kůže byla poseta boláky. Pohled na zubožené tvory zasáhl kolemdoucího učence přímo do srdce.

„Proč necháš trpět svá zvířata a neopatříš si něco, co by je vyléčilo?“ křikl na mládence.

„Moje matka je velmi zbožná žena. Spoléháme na to, že velbloudům pomohou její modlitby.

Učenec zakroutil hlavou a odpověděl: „Milý chlapče, přimíchej do modliteb své matky trochu masti a léčivých bylin a přilož je na rány svých zvířat. A věř mi, neuškodí, když Boha trochu podpoříš v jeho díle.“

(Norbert Lechleitner: Úsměvy pro duši)

Modlitba – za kněze ve farnosti

Pane Ježíši, děkujeme ti, že máme mezi sebou kněze, tvého služebníka a správce Božích tajemství.

Prosíme tě, dej mu věrnost, a vytrvalost v tak svaté službě a nám živou víru, že jsi ho poslal ty.

Učinils jej našim duchovním vůdcem: dej mu ducha moudrosti a rady; dej mu upřímnost otcovské lásky a nám dar úcty a oddanosti, ať pozorně nasloucháme jeho slovům.

Vybral jsi ho z nás a pro nás, člověka, který se musí potýkat se slabostmi našimi i svými.

Dej nám i jemu trpělivost a vzájemné pochopení.

Dej mu zdraví pro jeho těžkou službu. Ať je našim dobrým pastýřem a přivede nás do nebe.

Inspirace ke svatosti

Svatý Valentýn

– kněz

Kdy žil: 3. století

Liturgický svátek: 14. 2.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: mladých lidí, zamilovaných, čisté a oddané lásky

Legend o svatém Valentýnu je mnoho. Shodují se v tom, že kdysi býval lékař, potom se stal knězem a v Římě zemřel. Žil ve 3. století našeho letopočtu, v době, kdy ještě Římané věřili na své božstvo, kdy byli křesťané pronásledováni. Tenkrát vládl císař Klaudius II., který se nestavil ani pro křesťanství, ani proti němu, zkrátka lynčování trpěl.

První legenda se točí kolem vojsk. Zjistilo se, že ženatí vojáci podávají v armádě menší, horší výkony. Císař proto zakázal svatby. Valentýn byl

tím knězem, který snoubence tajně oddával. Když se to Klaudius II. dozvěděl, údajně ho nechal zabít.

Říká se, že měl výjimečné léčitelské schopnosti. Pomáhal chudým a jednou někomu věnoval svůj šat, aby nuznému nebyla zima. V noci se mu potom zjevil zářící chlapec oděný v oděvu, který ještě předchozího dne patřil Valentýnu. Řekl mu: „To oblečení, cos včera věnoval chudákovi, samotnému Ježíši jsi daroval. Za to se ti dostane schopnosti léčit dnu a padoucnici.“

V další legendě už Valentýnovo povolání lékaře hraje roli. Byl biskupem v Interamně, když ho k sobě do Říma zavolal Kratón, aby vyléčil jeho syna. Valentýn přijel a za chlapce se modlil, až se chlapec doopravdy uzdravil. Celá Kratónova rodina uvěřila a Valentýn jeho, manželku i děti pokřtil. Jenže to celé se nezdálo římským senátorům a pro Valentýna si přišli a odvedli ho. Obvinili ho z nekalých praktik, vsadili ho do vězení a hned následující noci byl zabit.

Třetí legenda hovoří o Valentýnu jako o knězi pozvaném k císaři. Dotazoval se ho, proč nevěří římským bohům, a Valentýn Klaudiovi odpověděl, že jediný Bůh je Ježíš Kristus. Císaře to nějak moc nebralo, ale musel ho předat soudci, který poslal Valentýna do vězení. Když byl v cele, modlil se za soudce, aby uvěřil, a Bůh soudce skutečně obměkčil. Soudce přišel za Valentýnem i se svou slepou dcerou a přál si, aby ji Valentýn vrátil zrak, je-li jeho Bůh tak mocný. Valentýn přiložil dlaně na dívčiny oči a modlil se. Potom uviděla svět. Soudcova rodina uvěřila a nechala se pokřtít podobně jako rodina z první legendy. Tentokrát se však vzbouřili občané Říma, pro Valentýna si došli a ubili ho.

„iZIDoor“

Pár slov ke kmotrovství

Být někomu kmotrem či kmotrou je především *velký závazek*. Kmotr není ani jenom „ozdobou křtu“ ani jen pomocníkem na podržení křestní svíce, a dokonce ani není jeho hlavním úkolem postarat se o kmotřence v případě smrti kmotřencových rodičů.

Kmotr by se v případě dospělého křtěnce měl podle ustanovení příslušných liturgických knih podílet alespoň na závěrečné fázi přípravy na křest a obřadů katechumenátu a po křtu by měl *povzbuzovat svého kmotřence k vytrvalosti ve víře a v křesťanském životě*. To je *hlavní úkol každého kmotra*. Při křtu dítěte dokonce v jistém slova smyslu právě kmotr zastupuje církev jako (duchovní) matku! To tedy znamená, že kmotr by se nejen měl za svého kmotřence, ať už jde o malé či větší dítě nebo dospělého, *modlit*, ale měl by mu také slovem a vlastním příkladem *pomáhat na jeho cestě víry*. Jinak řečeno: úkolem kmotra je modlitbou, poučením a příkladem vlastního života víry pomáhat kmotřenci, aby se *rozwíjel jeho vztah k Bohu, aby zrála jeho víra*.

Při křtu malého dítěte slibují rodiče, že je vychovají ve víře v Pána Ježíše, že ho budou učit milovat Boha a bližního, jak nám to Pán Ježíš přikázal. Kmotři slibují, že jim v tom budou pomáhat. To tedy znamená, že zvláště tam, kde je to s vírou jednoho či dokonce obou rodičů slabší, měl by kmotr pomáhat na cestě víry nejen kmotřenci, ale *dokonce i jeho rodičům*. Měl by dohlédnout, zda nejsou rodiče v náboženském vedení svého potomka příliš laxní, a případně je dokázat povzbudit.

Rodiče, kteří žádají o křest dětí, mi někdy navrhnou za kmotry osoby, které by samy potřebovaly pomoc na svoji cestě víry a nejsou v dané chvíli schopny dostát kmotrovským povinnostem. Dosud jsem se snažil tyto osoby povzbudit, ovšem většinou jen během jediné schůzky, a proto jen s malým nebo žádným úspěchem. Náboženské probuzení takovýchto adeptů na kmotrovství totiž zřejmě vyžaduje daleko delší čas a větší přípravu a přímluvnou modlitbu.

Proto předem upozorňuji, že *napříště* (tedy od začátku roku 2019) budu požadovat od adeptů kmotrovství to, co říká církev v příslušných liturgických knihách. Kmotr by měl být biřmovaný (pokud ale žije vzorný křesťanský život, jsem ochoten to prominout), měl by se účastnit života církve jak účastí na společné liturgické modlitbě

(především slavení nedělní mše sv.) i na svátostném životě (časté svaté přijímání, pravidelné přijímání svátosti smíření). Měl by svým rodinným i pracovním životem být svědkem víry nejen pro kmotřence, ale i pro další lidi ve svém okolí. Pokud někdo tyto samozřejmé a logické požadavky v době zamýšleného křtu malého dítěte nesplňuje, nejspíše není v dané chvíli schopen plnit velké a posvátné poslání kmotra. Proto ho v danou chvíli nebudu moci přijmout jako kmotra, ale mohu mu nabídnout přípravu na přijetí kmotrovských závazků. Tolik na vysvětlenou.

P. Zdeněk Sedlák

Tabulka lektorů na únor 2019

PÁ	1					
SO	2			Pojmonová M.		
NE	3	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jidrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	4			Jidrová V.		
ÚT	5			Bártová J.		
ST	6			Laštovičková M.		
ČT	7			Chromá H.		
PÁ	8					
SO	9			Pojmonová M.		
NE	10	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	11			Jidrová V.		
ÚT	12			Bártová J.		
ST	13			Holcmanová Z.		
ČT	14			Chromá H.		

PÁ	15					
SO	16			Pojmonová M.		
NE	17	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímlyvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	18			Jindrová V.		
ÚT	19			Bártová J.		
ST	20			Laštovičková M.		
ČT	21			Chromá H.		
PÁ	22					
SO	23			Pojmonová M.		
NE	24	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	25			Jindrová V.		
ÚT	26			Bártová J.		
ST	27			Holcmanová Z.		
ČT	28			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Ježíš se narodil i pro Tebe

Ježíš se narodil také pro Tebe – ať jsi kdokoliv: starý nebo mladý, šťastný nebo nešťastný, úspěšný nebo neúspěšný. Narodil se pro Tebe a k Tobě chce také přijít.

Chce přijít, aby Ti dal novou naději, která nezávisí na Tvých schopnostech, výhrách či prohrách. Nabízí Ti odpuštění a svobodu.

Chce přijít, aby Ti otevřel cestu k bohatství, které není závislé na Tvých úspěších, ani na míře inflace. V Něm můžeš dojít naplnění svého života. Jsi připraven Ho přijmout?

Zdroj: <http://vanoce.vira.cz>

Mše svaté s intencemi v únoru 2019

Pátek 1. února	17:30 Za Josefa a Boženu Novotných a duše v očistci
Sobota 2. února Svátek uvedení Páně do chrámu	7:30 Za řeholníky a řeholnice
Neděle 3. února 4. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za živé i zemřelé členy rodiny Vosmekovy a Lemperovy 10:00 (Sirákov)
Pondělí 4. února	17:30 Za rodinu Rybovu a Kratochvílovu, dar zdraví a dané úmysly
Úterý 5. února Památka sv. Agáty, panny a mučednice	17:30 Za Irenu Fialovu, živou i zemřelou přízeň, dar zdraví a Boží ochranu a duše v očistci
Středa 6. února Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Čtvrtek 7. února	17:30 Za rodiče Homolovy a Zvolánkovy, celou přízeň a za zdraví a Boží ochranu pro obě rodiny
Pátek 8. února	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 9. února	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 10. února 5. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu, Marii a Jana Němcovy, jejich rodiče a sourozence Němcovy 10:00 (Sirákov)
Pondělí 11. února	17:30 Za Annu a Roberta Šenkýřovy, dva syny, Marii Dvořáčkovou a živou i zemřelou přízeň
Úterý 12. února	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, bratra a rod Kopeckých a Jarošů

Středa 13. února	17:30 Za Věru a Stanislava Matouškovy, rodiče, sourozence a duše v očistci
Čtvrtek 14. února	17:30 Za Františka Čejku, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a zemřelou rodinu Čejkovu a Štursovou
Pátek 15. února	17:30 Za Annu Šenkýřovou, manžela, dva syny a celou živou i zemřelou přízeň
Sobota 16. února	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 17. února 6. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Ludmilu a Josefa Peňáze, syna Josefa a vnuka Marka 10:00 (Sirákov)
Pondělí 18. února	17:30 Za dar zdraví, Boží ochranu a pomoc a dar víry, naděje a lásky pro celou rodinu
Úterý 19. února	17:30 Za Ludmilu a Jaroslava Pokorných a za všechny živé i zemřelé jejich rodiny
Středa 20. února	17:30 Na dobrý úmysl
Čtvrtek 21. února	17:30 Za Felixe Vystrčila a za všechny živé i zemřelé jeho rodiny
Pátek 22. února Svátek Stolce svatého Petra	17:30 Za rodiny Švecových, Chylíkových a Novotných
Sobota 23. února Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	7:30 Za Jana Svobodu, Miroslava Hrdličku a oba rody
Neděle 24. února 7. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Mokrých, Frömlou, Javorovu a Hnátkovu 10:00 (Sirákov) Za rodinu Ondrákovu, Musilovu, celou přízeň a duše v očistci.
Pondělí 25. února	17:30 Za Helenu Lupoměskou, rodinu Lupoměských a Dvořáčkovou
Úterý 26. února	17:30 Za dárce mešních nadací

Středa 27. února	17:30 Za Důstojného pána Stanislava Enderle, rodiče a sourozence
Čtvrtek 28. února	17:30 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci

Změny vyhrazeny

Z farní kroniky

Kříž na farním poli k Poděšínu

Za hřbitovem směrem k Poděšínu stojí v poli kamenný kříž s nápisem „svatý Vojtěchu, oroduj za nás“. Z farní kroniky se dovídáme, že zde už před lety stával kříž dřevěný s obrazem sv. Vojtěcha. V 60. letech 19. století zapsal farář František Růžička o obnově tohoto kříže následující zápis:

Tohotéž roku (1865) dal na budoucí památku u farního pole a louky k Poděšínu - místo starého od r. 1823 sešlého kříže a na něm na plechu délkou času obrazu sv. Vojtěcha, patrona českého, již od slunce, mrazu a deště vymazaného a vší ozdoby zbaveného – nový dřevěný kříž z farního lesa, stromu borového, od truhláře Vincence Kuby vyhotoviti a zelenou barvou natřiti a na farní grunt postaviti, který dne 24. dubna 1865 při procesí k němu z kostela dle obyčeje každého roku tam drženého byl posvěcen a při tom krátká a přiměřená exhorta o životu a zásluhách sv. Vojtěcha k poučení a povzbuzení byla držená.

Obraz ale teprv 23. dubna 1866 od malíře Liberata Kundta, dne 21. dubna t. r. domalován a zlatou obrubou okrášlen a zaslán do Nížkova, byl na kříž posvěcen v kostele a od truhláře připevněn a k němu 24. dubna 1866 průvod obyčejný a výroční z chrámu Páně držán a litanie o patronech českých u něho modleny byly.

Za nový a obarvený kříž dostal truhlář s přívozem a postavením na staré místo 3 zl. 12 kr. r. č. a malíř v Polné za znova pěkně obnovený a štafirovaný obraz a poslici za donešení do Polné a nazpět do Nížkova oba 6 zl. 50 kr. r. č. obdržel, obojí tedy kříž s obrazem stály vcelku 9 zl. 62 kr. r. č.

Jaroslav Jelínek

Rodinná katecheze

Úvod

Součástí náboženské výchovy dětí je také jejich katecheze neboli probouzení a předávání víry a pomoc na jejich cestě víry. Něco v této věci může udělat kněz či katecheta nebo animátor společenství, ale zcela klíčovou a nezastupitelnou roli zde hraje rodina. Po poradě s farnicemi – maminkami dětí zde chci uvést některé důležité skutečnosti.

Budování přirozených předpokladů víry

Děti nerozdělují život na náboženskou a nenáboženskou část, prožívají ho jednotně a vztahují všechno ke všemu. Křesťanská výchova proto nemůže být oddělena od obecné výchovy dítěte.

Zásadním předpokladem křesťanské výchovy je *výchova k důvěře a k naději*. To vlastně znamená výchova k životu, ve kterém počítáme s Bohem, protože on jediný dokáže zaručit, že naše důvěra a naděje nebude zklamána.

Dále je to výchova k životu, v němž dítě *nemá potřebu prosazovat se násilím* nebo *spoléhat jen na vlastní síly*. Takovou tendenci může mít dítě, které je opomíjené a odstrčené, nebo dítě, které prožívá násilí ve vlastní rodině. Agresí nebo sebeprosazováním dítě reaguje obyčejně na vlastní strach ze ztráty lásky nebo ze samoty, případně je jeho chování nápodobou někoho nebo něčeho, co pozorovalo ve svém okolí nebo na televizní obrazovce či na monitoru počítače nebo jiného zařízení. Důležitým předpokladem a nezbytným doprovodem křesťanské výchovy musí být výchova k lásce a k rozvoji citů. Konáme ji nejen tím, jak se k dítěti chováme, ale i přísunem vhodných podnětů a hraček. V žádném případě bychom dítě neměli zahrnovat hračkami válečnými a násilnými.

K přirozeným předpokladům víry patří také *rozvoj dalších základních životních sil a postojů*, jako je vděčnost, prosba, úžas, úcta, soucit a další.

Rodina je také nejvhodnější místo pro zdravou *sexuální výchovu*. Děti si záhy všímají rozdílů mezi pohlavími a přicházejí za rodiči s otázkami. Také si lámou hlavu s narozením svých sourozenců nebo se svým vlastním. Nejkrásnější příležitostí přiblížit jim skutečnost zrození nového člověka je očekávání narození sourozence. Dítěti se dá vysvětlit všechno pravdivě, a přitom pro ně srozumitelně a jednoduše. Protože se mají tatínek s maminkou rádi a přáli si ještě děťátko, začalo mamince v bříšku jedno malé děťátko růst. Je to dárek od Pána Boha. A teď může dítě s maminkou i s tatínkem mluvit o tom, jak jeho bratříček nebo sestřička roste, zkoušet jestli už kope, mohou děťátku společně zpívat a říkat mu, že se na něj moc těší.

Tam, kde rodiče neodpovídají dětem na otázky ohledně sexuality anebo odpovídají vyhýbavě, přestanou se jich děti brzy ptát a ptají se ve své přirozené zvědavosti jinde. Často pak dostávají od svých starších kamarádů nepravdivá, zkreslená, nečistá až vulgární sdělení o pohlavních vztazích muže a ženy. V důsledku toho může u dítěte vzniknout nepříjemná představa, že rodiče provádějí něco nepatřičného a chovají se k sobě ošklivě, a proto s ním o tom také nechtěli mluvit. Důvěrný vztah dítěte k rodičům tím může být i na čas zakalen. V souvislosti se sexuální výchovou je ovšem potřeba pěstovat v dítěti *zdravý stud*. Tento stud nemá nic společného s prudérií. Je založen na úctě a obdivu ke všemu, co je spojeno s početím a porozením dítěte. Jde o postoj, který přispívá ke zdravým mezilidským vztahům i k tomu, aby se dítě později dobře vyrovnalo se svým sexuálníím dospíváním.

Vnímání a radostné prožívání života se vším jeho bohatstvím a krásou, s kvalitou vztahů a zájmem o druhé, je pro dítě nejlepším předpokladem pro poznávání skutečností, které nás přesahují, zázraků života, nad nimiž můžeme s dítětem společně žasnout a které vypovídají o existenci Boží. Už to je první uvádění dítěte do života s Bohem, původcem a dárcem života.

*(Ze skript Pavly Edity Hercíkové: Křesťanská výchova dětí, str. 85-86,
mírně upraveno, pokračování příště)*

P. Zdeněk Sedlák

Poděkování za tříkrálovou sbírku

Chtěl bych touto cestou poděkovat ještě jednou všem, kdo se v lednu 2019 zapojili do Tříkrálové sbírky. Dětem, které koledovaly, těm, kdo byli vedoucími jejich skupinek, ale i těm, kdo dětem pomáhali připravit koruny a další rekvizity a součásti kostýmů. Díky samozřejmě patří i všem obyvatelům naší farnosti, kteří přispěli do sbírky.

V nížkovské farnosti letos sbírka vynesla rekordních 85 449,- Kč. Z vybraných peněz je určeno 65 % na potřeby Oblastní Charity Havlíčkův Brod, 15 % na projekty naší Diecézní charity, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % podpoří celostátní projekty a 5 % tvoří náklady sbírky.

Údaje o tom, kolik se vykoledovalo v jednotlivých vesnicích, uvádí následující tabulka. Na vysvětlenou dodávám, že Rosička a Špinov měly stejně jako v minulých letech společnou koledující skupinku i pokladničku.

Buková	8 710
Poděšín	14 449
Nížkov	43 683
Rosička a Špinov	3 300
Sirákov	15 307

P. Zdeněk Sedlák

K zamyšlení

Svezeno, vymláceno.

Ve vysokém věku člověk přichází na to, že nejhlubší pravdy života jsou skryty v obyčejných skutečnostech. Tou nejpotřebnější skutečností k životu je chléb. Měli bychom se nad chlebem zamyslet. Není to div, že Země každým rokem dává chléb pro 7 miliard lidí? Není to pohoršení, že ho neumíme rozdělit tak, aby nemuseli lidé mřít na Zemi hladu? To přece musel někdo předem rozmyslet, aby z jednoho zasetého zrnka vyrostlo 30, 60 i 100 nových zrnků, abychom nevymřeli hladem! Nebo je to jenom náhoda, že to tak je?

Náhoda je slepá. Co se ale opakuje po tisíciletí se stále stejnými úžasnými důsledky a udržuje lidstvo při životě, to nemůže být slepou

náhodou, to je zákonem. A kde je zákon, tam je Zákonomodárce. A kde je úžasný zákon života – je úžasný Původce života!

Zpočátku tišili lidé hlad přímo zrním. Drolili je z klasů a jedli, než přišli na to, co všechno je v jediném zrnku skryto. Co je v něm skryto, můžeme objevit i po 1000 letech. Můj přítel, zemědělský inženýr, dostal od svého profesora zemědělské fakulty pokyn: „Zdeňku, mám tu sedm pšeničných zrn z Egypta starých bezpečně tisíc let. Vezmi jedno zrno a dej ho do roztoku, jestli se probudí.“ A probudilo se!

Když lidé rozdrtili zrní v kamenném mlýnku na mouku a přidali vodu, bylo to těsto. Přidali oheň – a je tu chléb. Prvý a největší objev lidstva. Veškerá snaha překonat chléb se ukázala jako znehodnocení chleba ve prospěch lidské požívačnosti. Chléb se dodnes nepřejedl. Chléb je upečený z rozdrčených zrn, je novou vysokou kvalitou pro život. Rozemletí je skrytý zákon života na Zemi.

„Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo: odumře-li však, přinese hojný užitek.“ (Jan 12, 24)

Nebude-li zrno rozdrčeno studeným kamenem na mouku, nebude chléb. I my, nebudeme-li usilovně sami v sobě všechno hříšné drtit láskou a dobrotou přemáhat zlo, zůstaneme sami. Jako rozdrčení zrna není jeho smrtí, jeho zničením, ale životodárnou přeměnou v lepší – tak i naše smrt nám život nebere, ale mění v život vyššího řádu. A co jiného je naše práce a trápení než drcení neřestí a kříšení ctností ve vlastním srdci? Co jiného je milovat bližního jako sebe než převychovat sebe, člověka žádostivého v člověka dobrotivého.

Drcení zrna nám dává mouku. Dlouhá litanie analýzy mouky nám zjevuje nejen možnost udržet život těla, ale i ducha. V písmu čteme, že s chlebem se ztotožnil sám Pán Ježíš:

„Já jsem chléb života.“ (Jan 6,57)

„Kdo jí ve mne, bude žít ze mne.“ (Jan 6,57)

Chléb je v bezprostřední blízkosti Boha, proto mu říkáme „Boží dar“. Velmi záleží na tom, jakou představu si o Pánu Bohu děláme my, lidé třetího tisíciletí. Většinou si Pána Boha přetváříme podle svých přání. Ale jaký on opravdu je?

Rozhodně není přísným soudcem. Je náš milující otec!

Co to znamená, na to se zeptejme svatého Františka z Assisi, který měl před 750 lety takovouto představu o Bohu:

- Je tak velký a silný, že je dojatý voláním opuštěné duše, která k němu křičí ve své bídě.
- Je tak živý a blízký, že je vážně ustaraný o osud každého z nás.
- Je tak lidský, že umí mít z návratu jediného hříšníka nesmírnou radost.
- Je tak vznešený, že se nemusí ukazovat jako strnulý vladař na trůně, ale jako přítel.
- Ačkoliv je věkovitý, věčný, je z nás ze všech nejmladší, je život sám!

A co by dnes řekl o Bohu věřící vědec?

Osobně jsem se ptal člena Akademie věd na otázku víry vědce v Pána Boha a on jako hlavní předmět vědeckého uvažování a víry v Pána Boha začal mluvit o atomu: „Atom – je pro mne záměr, ne náhoda. – Atom je projekt. – Dílo. – Projev vůle. – Atomu nelze upřít stavbu, uspořádanost a pravidla chování. – Já vím, že je to těžké, věřit v Projektanta atomu, když se na to díváme jen z hlediska vědy. – Je však nesnadnější věřit, že atom je náhoda. – Za atomem pro mne stojí Bůh. – Hledí na mne z jediného atomu a volá na mne tak silně, že nejsem schopen najít průkazné argumenty, jak mu odporovat. – Každý argument totiž mluví pro Něho. – Kdybych jeho pohledu a volání nedbal, hřešil bych proti Duchu. – Pro mne je jediný atom nezvratným důkazem Boží existence.“

*Citace z knihy Benedikta Vladimíra Holoty: Co mi dala rodná ves
Zpracovala Ludmila Vystrčilová*

Pozvánka na besedu s Leošem Halbrštátem

missio

Římskokatolická farnost Nížkov Vás zve

v sobotu 2.2.2019 v 15.00 hodin do Sokolovny v Nížkově na zajímavou

BESEDU O MISIÍCH S PROMÍTÁNÍM

Národní ředitel Papežských misijních děl jáhen Leoš Halbrštát bude hovořit:

- o činnosti papežských misii,
- o projektech,
- misijních cestách.

Diecézní ředitelka Papežských misijních děl královéhradecké diecéze

Mgr. Bronislava Halbrštátová nás seznámí

- s činností Papežských misijních děl dětí,
- s informacemi o přípravách na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019.

Těšíme se na příjemně strávené odpoledne se vzácnými hosty a na hojnou účast dětí i dospělých.

Pro zasmání

Potkají se dva kamarádi: „Jak se máš? Dlouho jsem tě neviděl.“ „Výborně, člověče, pořídil jsem si slona.“ „Slona? Co s ním?“

„To je ti báječná věc. O krmení se nemusím starat, spase mi trávník, takže jej mám jak golfové hřiště, umyje mi auto, děti si s ním hrají. No, fakt skvělé!“ To zní dobře. Na kolik přijde takový slon?“ „Tak většinou kolem třiceti tisíc, ale že jsi to ty, prodám ti ho za dvacet.“ „Fajn, domluveno.“

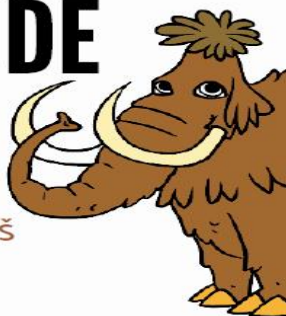
Potkají se po pár týdnech.

„Teda ty jsi mi dal! Trávník zdupaný, stromy olámané, všude samý exkrement, rozsednul mi auto, děti se ho bojí a manželka se chce odstěhovat!“ „Nehezky mluvíš o sloníkovi, takhle ho neprodáš...“

Nezbeda

FARNÍ TÁBOR NÍŽKOV

MOŽNÁ PŘIJDE I MAMUT

Pro děti 1 - 9 třídy ZŠ

FRYŠAVA POD ŽÁKOVOU HOROU

14.7. - 20.7.2019

PŘIHLÁŠKY A BLIŽŠÍ INFORMACE BUDOU
K DISPOZICI V BŘEZNU

KONTAKT
JOSEF BRUKNER 773 675 307
ANETA POKORNÁ 775 681 754

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 16. února 2019

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák - administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová - šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jiří Enderle ml., Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová -
redaktoři farního listu
